

Nogle af udvalgets spørgsmål til industriministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål nr. 2:

»Ministeren anmodes om at oplyse, hvorvidt 2. samordningsdirektiv kunne have været gennemført i dansk lovgivning, uden at f.eks. tavshedspligtsbestemmelsen var gennemført i de forskellige særlove (reakreditloven, bank- og sparekasseloven m.fl.).«

Svar:

Indledningsvis skal jeg oplyse, at 2. bank-samordningsdirektiv, som spørgsmålet formentlig sigter til, alene har betydning for bank- og sparekasseloven og realkreditloven. Men en bestemmelse svarende til 2. banksamordningsdirektiv art. 16 er indsat i 3. skadesforsikringsdirektiv art. 16. Tavshedspligtsbestemmelsen i art. 16 i 3. skadesforsikringsdirektiv gennemføres i nr. 167 i L 63.

Gennemførelsen af 2. samordningsdirektiv i dansk lovgivning indebærer naturligvis også en gennemførelse af direktivets tavshedspligtsbestemmelser i art. 16.

Disse tavshedspligtsbestemmelser kunne også have været gennemført i en særlig lov om tavshedspligt, der i givet fald skulle gælde for de nævnte finansielle institutter. Jeg fandt imidlertid, at det var mest hensigtsmæssigt at gennemføre bestemmelserne i bank- og sparekasseloven, hvor der allerede var tavshedspligtsbestemmelser, der alligevel skulle ændres.

Vedrørende selve gennemførelsen i bank- og sparekasseloven af 2. samordningsdirektivs tavshedspligtsbestemmelser kan jeg henvise til bemærkningerne til bank- og sparekasselovens § 50 a. Det fremgår af disse bemærkninger, at § 50 a gennemfører tavshedspligtsbestemmelsen i art. 16 i 2. samordningsdirektiv.

Vedrørende tavshedspligtsbestemmelserne i realkreditloven kan jeg henvise til boligministerens besvarelse af Boligudvalgets spørgsmål 23 af 8. december 1992 ad forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (L 77).

Spørgsmål nr. 3:

»Hvordan er, henholdsvis tænkes, den pågældende bestemmelse i 2. samordningsdirektiv om tavshedspligt implementeret i de øvrige EF-landes lovgivning?«

Svar:

Det er over for mig oplyst, at ud over Danmark er det alene Frankrig og Grækenland, der har vedtaget den nødvendige lovgivning til gennemførelse af 2. bankharmoniseringsdirektiv. Jeg er desværre ikke i besiddelse af de pågældende nationale love, der bl.a. indeholder den nationale gengivelse af tavshedsforskriften i direktivets artikel 16. De øvrige EF-lande er i færd med den nationale lovgivningsprocedure i parlamenterne med henblik på at kunne opfylde fristen for national gennemførelse af 2. bankharmoniseringsdirektiv den 1. januar 1993.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af 9. oktober 1992 af de af udvalget i skrivelse af 16. juli 1992 stillede spørgsmål nr. 52 og 53 (alm. del - bilag 221).

Spørgsmål 4:

»Kan ministeren bekræfte, at de i forbindelse med 2. samordningsdirektiv nævnte »nationale parlamentsudvalg« også omfatter Folketingets stående udvalg, således at der ikke stilles krav om, at et udvalg for at være et »nationalt parlamentsudvalg« skal være særligt nedsat?«

Svar:

Indledningsvis vil jeg fremhæve, at tavshedspligtsbestemmelsen i L 63 svarer til bestemmelsen i bank- og sparekasseloven.

Ifølge 2. banksamordningsdirektiv, som spørgsmålet formentlig sigter til, må fortrolige oplysninger kun udleveres til andre personer eller myndigheder i de tilfælde, der eksplicit er fastsat i art. 16.

Hvis man læser art. 16 isoleret uden at medtage råds erklæringen, er der i undtagelserne til